ŞAKA

KADINLAR ELMAS TAKIP DENİZE GİRİYORLARMIŞ!...

Erkek — Demin pırlanta küpeli bir kadın yüzdük!..

Kadın — Yalan!.. Göster bakayım!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

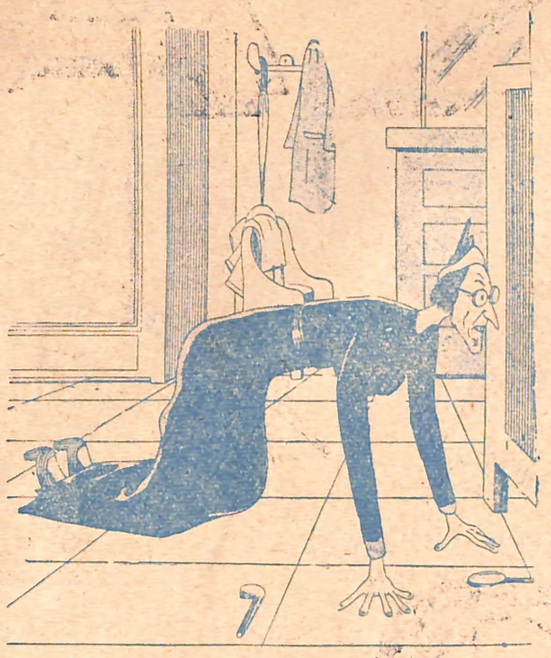

— Hay aksi şeytan!... Terzi düğmeleri sıkı dikmiş galiba!..

— Yahu ıspanak bu kadar pahalı olur mu?..
— Tabii bayım, ıspanakta demir vardır.. Demir fiyatlarının ne kadar yüksek olduğunu elbette bilirsiniz. niçin şaşıyorsunuz?..

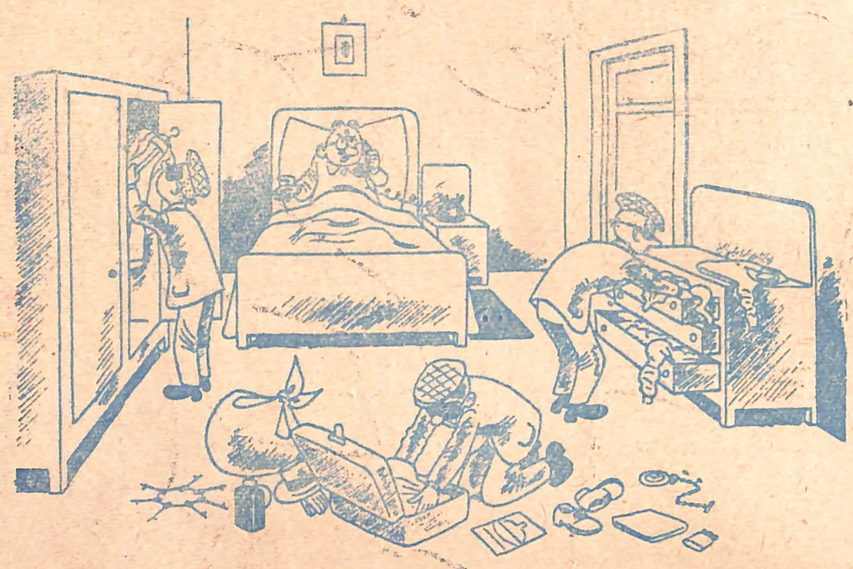

Müşteri — Otel müdürüne haber verin. galiba odamda bir facia filmi çeviriyorlar...

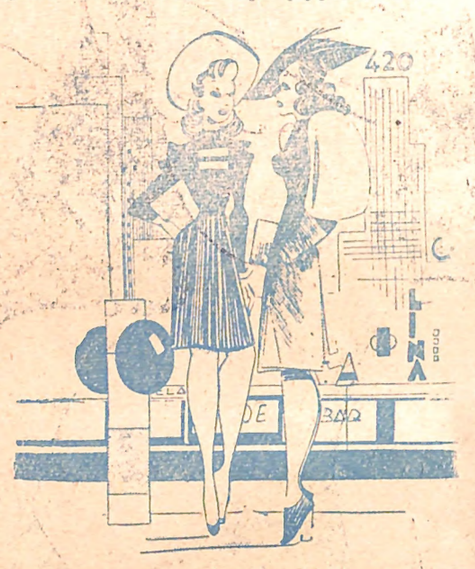

— Nekadar memnunum bilsen... Nişanlım on gün izinle askerden geldi..
— İkinci cepheyi açtı desene şuna!..

— Biliyorsun ki bugün evde bulunmam, o halde ne diye evde yokken bana telefon ediyorsun?..

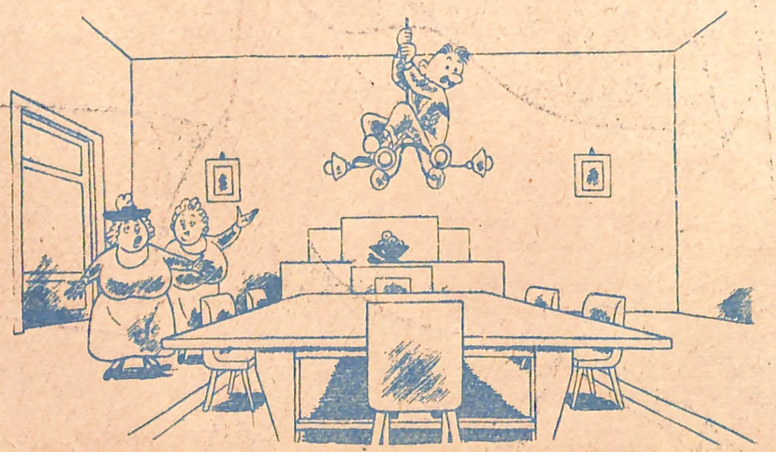

— Kocanız hasta mı?..
— Hayır, askerde iken paraşütçülük ettiği için bu huyundan bir türlü vazgeçemiyor.

Sene: 4, Cilt: 8, No. 191

Şaka

Her hafta Perşembe günleri çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Perşembe — 29 Haziran 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

Şakadan

Felsefeler!..

● Arzusunu açığa vuran, istemesini bilmiyen insandır.

● İnsan, zekâsı nisbetinde ıztırap duyar.

● Gelecek bir gün, geçmiş bir seneden daha uzundur.

● Bazı insanlar, aldatılmış görünerek aldatmağa muvaffak olurlar.

● Meyus olmasa, mağlûp olacak kimse yoktur.

● Zeki kadın, erkeğe mahkûm olmuş görünerek hâkim olur.

● Fırsatlar meyva gibidir, olunca hemen koparmalı, yere düşerse işe yaramaz.

● İnsan serveti gibi, sevgisini de başkalarından saklamalıdır.

★

MEVSİM ŞAKALARINDAN!..

Erkek — Biraz da benim kiraz toplamama müsaade eder misiniz?„

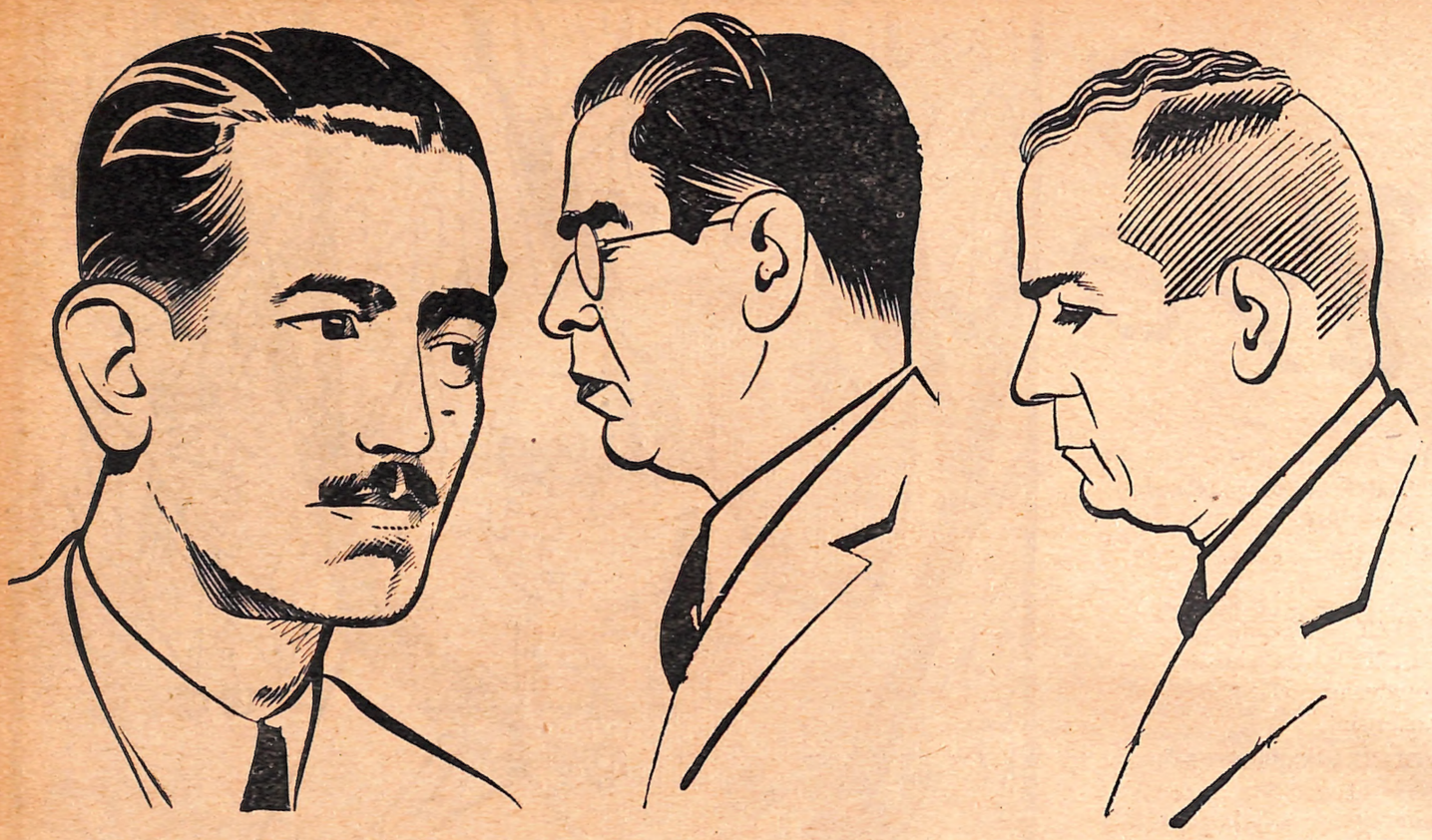

Güzel Sanatlar Akademisinden bu yıl diploma alan arkadaşımız Necmi Rıza, memleketimizin cidden iftihar ettiği bu yüksek sanat muhitinden ayrılırken Akademinin kıymetli müdür ve profesörlerinin birer portresini çizmiştir. Yukarıda soldan itibaren Güzel Sanatlar Akademisinin kıymetli müdürü Bürhan Toprak'la muavin Ramiz Tezel ve Refik Dinç'in birer portrelerini görüyorsunuz. Gelecek sayıda profesörlerden bazılarının portreleri sahifelerimizi tezyin edecektir.

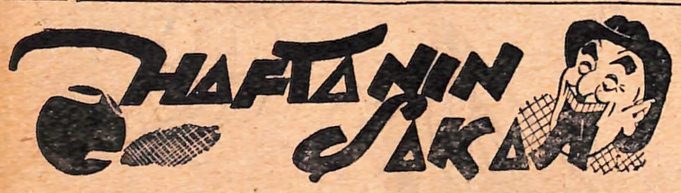

Bir Haftalık Olaylar!..

Paydostan sonra tarihî temaşa — Standard çoraplar — Kopan kablolar — Okuyabilene aşkolsun!..

Şehir Tiyatrosu paydos etti: Yaz tatili... Yaz, zannolunur ki tembellik mevsimidir. Bu yanlış görüşü yıkmak istiyen Fatih Halkevi, işte bakın, müthiş bir faaliyet devresine giriyor; hem de, ne noksan varsa onları tamamlamak için...

Besbelli Şehir Tiyatrosunun tatil olduğunu düşündüklerinden, Halkevinde tarihî temaşa geceleri yapılacak. Zaten tarihî günler yaşıyoruz. Ne çıkar, gecelerimiz de tarihî temaşaya ayrılsın.. Bayanların sevdikleri tâbirle, daha asorti olur.

Ancak, bu gecelerde temaşaya lâyık ne gibi tarihî olaylar gösterilecek? Neler canlandırılacak? Öyle ya, asrî temaşayı vapur, tren, tramvay, gazino, plâj gibi umumî eğlence yerlerinde görüyoruz zaten!.. Adı da tarihî temaşa olduğuna göre, eski ve unutulmuş hâdiseleri, sahneleri canlandırmak lâzım. Meselâ: on yıl evvelki kunduracı, manifaturacı vitrinlerinden biri; fiyatlar 12 lira, metresi 1 lira ilâh... Böyle bir temaşanın seyrine koşmıyacak insan var mıdır dersiniz?

★ Amerikalıların dünyaya hediye ettikleri bir iktisat (tutum mânasına değil) tâbiri vardır: *Standard*. Türkçesi bir örnek, sıra halinde yapılan ayni kılık ve evsafta mal demek. İstemişler ki, bizde de çoraplar standard olsun. Yani ortalama bir tip bulunsun, bütün fabrikalar ayni tipte mal çıkarsınlar. Sabit fiyat, değişmez kâr haddi. Herkes ayni çorabı giysin! Ne hayali muhal, değil mi? Nitekim bunun bir hayali muhal, bir ham hayal olduğu hemen anlaşıldı. Çorapçılar bir türlü standard bir çorap öremiyorlar. Diyorlar ki:

— Biz çorapları erkeklerle kadınların zevkine, keselerine göre öreriz. Ayni zevkte, ayni zenginlikte adam var mı ki standard çorap yapalım?

Yerden göğe kadar hakları var. Zaten hata, standard tipi çorapçılardan beklemekte. Bunu beklemek onların çorap örmesine engel olmak demektir. Halbuki bir de kadınlara bakın, nasıl hepsi hemen bir örnek oldular, standard tipi buldular: Çorapsız geziyorlar...

★ Olağan işlerden... Bostancıda bir elektrik kablosu kopmuş... Bunda mühim bir şey yok. Kopar a. Sonra onu bağlamışlar. Tabiî bağlıyacaklar; bu da gayet tabiî. Ama yanlış bağlamışlar. Bu, hepsinden tabiî. Doğru bağlıyacak değiller ya... Neticede, kopan kablo yanlış kabloya bağlandığından bütün Bostancıda ne kadar saat, sigorta, motör, dinamo varsa hepsi yanmış, kül olmuş. Elbette olur. O kadar yanlışlıktan sonra bu kadarcık bir zarara katlanmak gerek. Fakat yanan sade saatler, motörler mi? Onlara para yatıranların, elektrik idaresinin, millî sermayenin de hayli canı yanmıştır. Ben şunu merak ediyorum, acaba o yanlışlığı yaparak bu kadar kişinin yanmasına sebep olan adamın ötesini berisini yakmıyacaklar mı?.

★ Bir mizah mecmuası olmakla beraber, arasıra ciddî mecmuaların noksanlarını telâfi zımnında bazı ağır başlı tenkitler yapmak icap ediyor. Bizim zavallı dilimiz birtakım katillerin elinde helâk olmaktadır. Bakın şu kelimeye:

Atraksyon

Ne demek bu ? Ne demek olduğundan vazgeçtim, nasıl okunacak? Dili dönebilene aşkolsun. Bu kelime günlerdir gazetelerin ilân sahifelerinde kara bir leke halinde duruyor da başını çevirip bakan bile yok. Daha doğrusu herkes bakıyor, hattâ merak edip görmeğe gidenlerin çok olduğu da muhakkak, ama aldıran yok. Ne güzel söylemişler:

Varakı mihri vefayı kim okur kim dinler!

Şakacı

Bozuk Para...

HAFTANIN DERTLERİNDEN

— *TRAMVAYDA* —

BİLETÇİ — Haydi, biletsizler... Bilet alalım...

YOLCU — İki tane ver...

BİLETÇİ — Bu lirayı nasıl bozalım bayım ? Bozuk para yok...

YOLCU — Ne yapayım ? Bende de yok!.

BİLETÇİ — Bozamam bayım...

YOLCU — Bozarsın!..

BİLETÇİ — Bozamam dedim ya yahu... Ne lâf anlamaz adammışsın!..

YOLCU — Oğlum, sana boz dedikse ağzını boz demedik; ağzını topla, edeple konuş yoksa bu sefer ben bozarım...

BİLETÇİ — Neyi bozacakmışsın?

YOLCU — Ağzının tadını..

BİLETÇİ — Ağır ol, gelen var...

YOLCU — Gelene gidene aklım ermez, ver iki bilet...

BİLETÇİ — Demek ille lirayı verip biletleri alacaksın ha?.

YOLCU — Elbette... Paramın üstünü de alacağım hem...

BİLETÇİ — Ver şu lirayı öyle ise...

YOLCU — Al...

BİLETÇİ — Al sen de biletleri...

YOLCU — Ver. Hani paranın üstü?

BİLETÇİ — Numaramı biletin arkasına yazdım, son duraktaki memurdan üstünü alırsın paranın!

YOLCU — ?!..

— *İSKELEDE* —

İHTİYAR KADIN — Evlâdım, Bostancıya kadar iki gidip gelme versene!..

MEMUR — İki kuruş ver valide...

İHTİYAR KADIN — Nereden bulayım iki kuruşu... Hem bana bu kadar demişlerdi.

MEMUR — Doğru ama, bozuk para yok.. Ver öyleyse on kuruş da al şu sekiz kuruşu...

İHTİYAR — Aman, dur, yavaş, aklım karıştı, şimdi ne ediyor hesap?

MEMUR — Hanım, sana hesap vermeğe mecbur değilim, al paranı sonra hesapla...

İHTİYAR KADIN — Değilsin ama, burasını sarraf dükkânına çeviren de sensin, ben nasıl çıkayım işin içinden? İki kuruş ver beş kuruş al, al on kuruş, ver sekiz kuruş...

BİR GENÇ KIZ — Müsaade ederseniz ben de bir bilet alayım teyzeciğim...

İHİTİYAR KADIN — Al evlâdım al, ama dikkat et, aklın şaşmasın...

GENÇ KIZ — Siz merak etmeyin efendim... (Memura) Bir Heybeli, iki Kalamış, iki Suadiye, üç Moda...

MEMUR — Anlamadım...

GENÇ KIZ — Bir Heybeli, iki Kalamış, iki Suadiye, üç Moda... Hepsi gidip gelme...

MEMUR — Evet ama, hesap edemedim, ne tutuyor?.

GENÇ KIZ — Ben ne bileyim? Memur sizsiniz, ben değilim...

MEMUR — Güzel efendim ama, o on lirayı bozacak paramız yok...

GENÇ KIZ — Siz de her önünüze gelene bozuk para yok diyorsunuz, sizde bozukluk yoksa kimde olacak?

MEMUR —(Gülerek) Hakkınız var küçük hanım, gerçi şimdi bir bozukluk yok, ama, bu gidişle istediğimizden fazla olacak galiba...

Muhabir

— Şurada bir adamın aklında bozukluk var galiba!..
— Vay canına bu kadar bozuklukları nereden bulmuş acaba?...

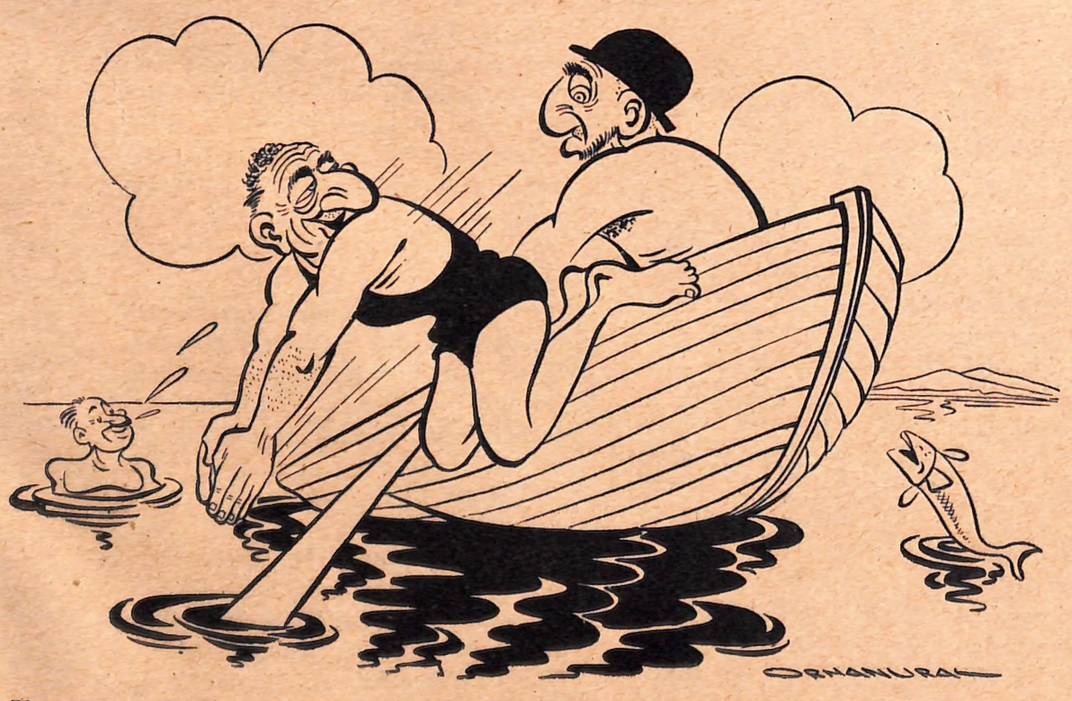

— Vay Salamon!.. Demek sen yüzme biliyordun ha?..
— Yozunu seveyim be Moiz.. İnsan bu kadar sene ticaretle uğraşır da hiç yuzme bilmez mi?..

KOMŞULAR

İki komşu, karşılaştılar, nazikâne selâmlar teati ettiler. Birisi:

— Affedersiniz dedi. Bu sabah benim tavuklardan biri sizin bahçeye geçmiş ve çiçeklerinizi harap etmiş...

Öteki komşu cevap verdi:

— Ehemmiyeti yok bayım.. Bizim köpek, tavuğun gırtlağını koparıverdi.

— O da mühim değil.. Bendeniz de otomobilimle köpeği eziverdim.

— Ha; ben de zaten sizden af dileyecektim, bizim küçükler sizin otomobili itip bostan kuyusuna yuvarlamışlar...

— Demin gördüğün kadın pek ateşli değil mi?..

— Evet, Avrupadan daha yeni gelmiş!...

Kadın — Demindenberi hep sudan şeylerden bahsediyorsunuz..

Erkek — Tabiî, plâjda ilânı aşk böyle edilir!...

KARA BORSACILAR!..

Hayat pahalılığı omzumuza yük oldu,
Kara borsacıların günahı büyük oldu!..
Verdiğimiz nasihat yangına körük oldu;
Piyasaya hükmeden iki üç hödük oldu:
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

★

Devlet emek verirken böyle nazik zamanda,
Kesesini doldurdu muhtekir öte yanda;
İhtikârın böylesi görülmemiş cihanda!..
Misal mi istersiniz: Zeytinyağcı meydanda;
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

★

Onlar ki züğürtlükten ensesini kaşırdı,
Çoğu bu harp çıkınca kasasını taşırdı,
Usta hırsız gözlerin sürmesini aşırdı;
Halk, kara borsacının inadına şaşırdı:
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

★

Yazan :

Necdet Rüştü

Gel.. ey kurtarıcı ip!.. Ey sayın darağacı!..
Sensin, hırsızlık denen, hastalığın ilâcı..
Ey kanun!.. Yıldırım ol.. Ne aman ver, ne acı!..
Sırtımızda şakladı muhtekirin kırbacı:
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

★

Kumaşçı efendimiz bizi bıraktı çıplak,
Kuduracı ağamız gezdirdi yalınayak,
Eczacı patronumuz ilâçtan çaldı kıyak,
Hiç biri baş eğmedi; hepsi kesildi kazak:
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

★

Mdhtekirler konuyor bu suretle servete,
Hırsızlar aldırmadı hakarete, zillete,
En keskin deva olur bence ip bu illete;
Tüccar işi azıttı harptenberi gitgide.
Dediği dedik oldu!.. Çaldığı düdük oldu!..

Necdet Rüştü EFE

KALB BİÇİMİ GÖZLÜKLER MODASINDA!..

Erkek — Kalbinizi çalmalarından korkmuyor musunuz?..
Kadın — Hayır, daima gözümün önünde tutarım!..

HİKÂYE

Yazan: Cemil Cahit Cem

AÇIK GÖZ!..

Hiç niyetim yoktu ama çok ısrar etti.

— Civcivli oluyor, eğlenceli oluyor... diyordu.

— İyi söylüyorsun kardeşim.. Lâkin ne de olsa pahalıdır. Bir bardak limonataya bile analarının nikâhını istiyorlarmış.. dedim. Kazık yiyeceğiz sonra...

Gözlerini gözlerime dikti. Sağ elinin işaret parmağile, sağ gözünün alt kapağını, aşağıya doğru çekti:

— Pışşt.. dedi. Bilirsin ya biz soycak Kayseriliyiz.. Bana kazık atmak kolay mı?.

— Canım, dedim. Ben senin gibi neleri gördüm de...

Sözümü kesti:

— Sen bendeki göze bak !. dedi. Ben adamın içinden yüreğini aşırırım da farkına bile varmaz.. İş oraya varmasın yoksa..

Elim gayri ihtiyarî, içinde bir beş liralık bulunan cüzdanıma gitti. Yerindeydi.

Ben o kadar yırtık değilimdir. Fakat insanın yanında böyle açıkgöz bir arkadaşı olursa, içine de bir nevi emniyet hissi geliyor.. Zaten yapacağımız bir iş yoktu. Hava da sıcaktı.

— Gidelim bari!. dedim.

***

Plâjın gazinosunda oturuyorduk. Önce «denize girsem mi, girmesem mi ?» diye bir hayli kafa çatlatmıştım ama, bir de bakmıştım ki giren girene... Biz de ariyet birer mayo edindik ve buram buram terliyen vücutlarımızı dalgaların serinliğine bıraktık.

Öğle üstü o, bir ara ortalıktan kayboldu. Yarım saat kadar sonra meydana çıktığı vakit, yanında tombulca bir hatun vardı. Uzaktan güzele benzettim ama, gazinoya geldikleri vakit fikrimi tashih etmekte gecikmedim.

Kolunda sıra sıra altın bilezikler, kulaklarında elmaslı küpeler vardı. Yaşı kırktan da fazla olacaktı, lâkin elmastan, altından yaşına dikkat etmeğe vakit kalmıyordu ki... Arkadaşım kadına, biraz çapkınca ve çok mükrim davranıyordu. Buzlu biraların biri gidip, beşi geliyordu. Mezeler, salatalar... Derken bir hayli kalabalık bir sofra oldu. Kendi kendime sordum: «Bu kadını beğendi de çapkınlığa mı başladı acaba?. Vakıa beğenmek zevk işidir ama, bunun neresini beğendi?»

— İç yahu!.

— İçsenize beyefendi!

Diye buzlu bira kadehlerini burnuma kadar sokuşturuyorlardı.

Onlar, gittikçe neş'eleniyordu. Bana gelince cüzdanımın zayıflığını, buna karşılık gazinocuya gittikçe kabaran ve şişen borcumuzu düşünüyor, bir nevi melânkoli içinde, akıbetimizi tasavvur etmeğe çalışıyordum.

Ben muharrirdim. Bildiğime göre, o da zengin değildi. Kim ödeyecekti bunları?..

Kadın, bir aralık, bilmem hangi bahane ile yerinden kalktı. Soran gözlerle bizim açıkgöze baktım. Güldü:

— Sen merak etme!. Ne zengindir o biliyor musun? Hazine Nazırı filânca paşanınki derler ona... Hanlar, hamamlar, apartımanlar...

— Ona mı ödeteceğiz bunları yani?. dedim.

— Ne sandın ya?. dedi.

Kadın çirkindi, mirkindi ama, kavalyelik hislerim, erkeklik gururum, hasılı iyi duygularım ayaklanmıştı:

— Ayıp şey yahu!. dedim.

Burnunu siler gibi bir hareketle sözlerimin tesirini sildi.

— Sen budalasın be!. dedi. Vallahi budalasın... Biraz açıkgöz ol oğlum!.

Belki bende de bazı beğenilecek hasletler vardı ama, açıkgöz olmadığımı eskidenberi bilirdim. Onun için, ısrar etmedim.

***

Saat gecenin on birini geçmiş, plâj boşalalı hayli olmuştu. Gazinoda da, bir köşede uyuklıyan yaşlı bir keyif ehlile biz, bir de telâşı gittikçe artan bakışlarla bizi süzen fırıl fırıl gözlü bir garsondan başka kimse kalmamıştı.

Masanın üstü, harp meydanı gibi karışıktı.

Benim kafam, masanın üstüne rahmet okutacak kadar karışıktı.

— Nihayet nüfusu arttırmanın kolayı bulundu...
— Nasıl?..
— Her çocuğu olanın maaşı artacak!..

— Gazetelerden —

MUHTEKİRLERE İDAM CEZASI VERİLECEK..

Memur — Son arzun nedir?..
Muhtekir — Darağacını biraz daha yükseltmek azizim daha yükseltmek!..

Bir ara kadın, ayaklanmıya niyet etti:

— Ben çok geciktim çocuklar, dedi. Hemen kalkayım?.

Âdeta ayıldım. Endişeli gözlerle bir ona, bir de arkadaşa bakıyordum. O «sen merak etme!» der gibilerden bir göz işareti çaktı. Sonra kibar bir kavalye tavrile kadının ayağa kalkmasına yardım etti.

Üstelik gazinonun kapısına kadar da selâmetledi.

Bana gelince yesimden ne yapacağımı şaşırmış bir halde, garsonun gözlerile karşılaşmamak için karanlık gökte yıldız arıyordum.

Yanıma gelince:

— Sende ne kadar var ?. dedi.

— Ne?

— Para canım!.

— Dört yüz bilmem ne kadar...

Kendi ceplerini aramayı lüzumlu bulmadı. Garsonu çağırdı:

— Hazret, hesabımız ne kadar?

— Otuz iki lira pasam!.

— Sen şimdi şu dört lirayı al!. dedi.

Garsonun gözleri, büfeden doğru imdat aranırken cebinden bir bilezik çıkardı:

— Şu altın bileziği de al !. En aşağı yüz yirmi lira eder. Yarın gelir, borcumuzu öder, bileziği geriye alırız..

Garson bileziği almıştı. Büfeye koştu. Ben sordum:

— Olur şey değilsin? Kadının bileziği mi bu?.

Gözlerini kurnaz kurnaz kırptı:

— Ne sandındı hazret? dedi. Ben onun parayı vermeden kaçacağını keşfeder etmez, bileziklerden ikisini yağdan kıl çeker gibi çektim..

—İyi ama bu düpedüz yankesicilik yahu...

Cevap şu oldu:

— Sen anlamazsın !. İnsan biraz açıkgöz olmalı!.

Bu sırada garson, yanında iri yarı büfeciyle dönmüştü. Bileziği masanın üstüne bıraktı:

— Bu bilezik altın değil pasam, sahte.. dedi.

Bizimkinde bet beniz sarармıştı:

— Ne demek sahte!.

Büfeci de lâfa karıştı:

— Sahte pasam!. Biz biliriz.. Böyle şeyler çok olur burada da..

Bizim arkadaş hiç bozmadı. Bileziği cebine attı:

— Pekâlâ!.. Öyleyse şu benim baba yadigârı altın saat rehin kalsın burada...

Elini yeleğinin cebine attı; bulamadı. Ayni el, bütün cepleri karıştırdı. Yoktu. Saat yoktu, birkaç parası varmış.. Onlar yoktu.

Hattâ parmağındaki nişan yüzüğü bile yoktu. Garson güldu:

— Aşırmıştır pasam..

— Kim?.

— O bayan pasam.. Ona mefsur Altındiş Naciye derler pasam.. Buyuk yankesici...

Cemil Cahit CEM

BAZI AÇIKGÖZLER BRONZ PARALARI ERİTİP ÇATAL, KAŞIK YAPIYORLARMIŞ...

— Gazetelerden —

YENİ SADAKALARDAN:

— Al şu çatalı da ömrüme dua et!...

MANZUM ROMAN

— 13 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

Buseden tutuşmuştu dudakları genç kızın,
Vücudü sarsılmıştı bu temasla ansızın:
Bir elektrik geçti, birdenbire dirildi,
Ve tüyleri ürperdi, sinirleri gerildi,
Düştü, hiç düşmediği derin bir heyecana...
Genç kız çeviriyordu başını iki yana,
Bu alev dudaklardan kaçamıyordu fakat,
O zaman oluyordu heyecanı iki kat,
Hoşlanıyor onlardan kurtulmadığı için,
Göğsüne düşüyordu daha istekle gencin.
Ömründe tatmamıştı bu titretici zevki,
Şaşıyordu: «Ah.. bu zevk bir sarıcı alev ki,
«Hem kaçmak isteniyor, hem de tatlı yakışı..
«Bahara çeviriyor gönüllerdeki kışı..»
Nevin, bu yaşa kadar, tahmin etmezdi asla
Mes'ut olacağını bu küçücük temasla
Acaba oluyor mu bu her kızın nasibi?..
Bundan önce durgundu yüreği bir göl gibi,
Şimdi sanki göğsünde bir deniz dalgalandı.
Artık gencin boynunda kolları halkalandı,
Buseyi tekrarladı kendine çekip onu..
Düşündü: Bu gecenin gelmemelidir sonu,
Yükselmemeli güneş, olmamalıdır sabah!..
Hattâ sevap haline sokulmalı bu günah,
Ertesi gün Feritle mutlak evlenmelidir..
Sevdiğiyle evlenmek.. her kızın emelidir..

Aşkı ilk duyan kızın dar gelerek yüreği
Dışarı taşırmıştı bu ölçüsüz isteği:
— Ben senin olacağım!..
Ferit sevinçle güldü,
Ne saadet.. ağzından şu cümleler döküldü:
— Seni isteteceğim.. annem gelecek yarın.
Yarın.. bu ilk günüdür uzun, mes'ut yılların!..

Eriyip yaş olmuştu sanki kızın sevinci:
Gözlerinden düşmüştü yüzüne iki inci .
Başlar daha yaklaştı, kuvvetlendi parmaklar,
Kollar daha dolandı ve uzandı dudaklar.
Gözler daha süzüldü, yürekler daha vurdu;
Bir yel her ikisini aşka doğru savurdu:
Şarabını içtiler bayıltıcı busenin..
Sözler:
— Evleneceğiz!..
— Ben esirinim senin!..
Tahammül edemedi Nevin bu yakınlığa:
Fırtına başlıyordu.. kaçmazsa eğer sığa,
Mutlak boğulacaktı heyecan denizinde..
Ayağa kalkmak için derman yoktu dizinde,
Fakat birden doğruldu:
— Sabah olacak, Ferit!..
— Az daha oturalım!..
— Yetişir, sevgilim.. git!.
Nevin elini çekti onun yanan elinden,
Gencin kemer kolları çıktı ince belinden.
Güzel kız söylemeden Feride bir söz bile,
Koruda ilerledi sedef bacaklariyle,
Gece, loş ormanlarda gezen bir peri gibi,
Yürüdü taşıyarak gençten çaldığı kalbi.
Ferit duvarı aştı, yol verdi taş yığını,
O da götürüyordu Nevinin varlığını.

★

Görücüler geldiler konağa ertesi gün;
Kulakların çınlasın.. Nevin!.. Yakında düğün.
Oğlan annesi dedi:
— Biz komşuyuz yıllardır,
Akrabadan yakınız; arada hukuk vardır!..
Kızımızı biliriz, elimizde büyüdü;
Hak etti anasından emdiği helâl südü:
Kibar bir ev kızıdır; terbiyeli, güzeldir;
Nevin, ağırlığınca pılantaya bedeldir!..
Oğlumuz da bu sene yirmi üçüne erdi;
Babası artık yaşlı.. dükkânı ona verdi:
İpekli kumaşlarla dolu ağız ağıza,
Parmakla gösterilir çarşıda bu mağaza!..
Beyazıttaki evi ona bırakacağız,
Nevine tek taş küpe, gerdanlık takacağız!..
Oturacakları ev büyüktür, iki bölük;
Pırlanta vereceğiz ayrıca yüz görümlük!..
Her ne şart koşarsanız biz olacağız razı;
Hiç kimse geçirmesin aklından itirazı:
Bugünden söz keselim.. ferahlasın gönlümüz..
Bülbülün malı olsun artık gonca gülümüz!..

Söylerken bu samimi, içten kopan sözleri
Feridin annesinin yaşarmıştı gözleri.
Semra hanımefendi fakat mağrurdu fazla,
Teklifi karşıladı çatık bir yüzle, nazla.
Öyle ya.. kız tarafı ağır basmalı biraz:
Önce naza çekmeli.. hemen razı olunmaz..
Dedi:
— Doğru değildir böyle işte acele,
Babasına açalım.. az düşünelim hele;
Olur.. deriz, uyarsa istiharemiz eğer!..
— «Başüstüne, efendim!..» çekildi görücüler,
Nevini telâş aldı.. fakat etmiyor belli.
Başını seyredecek artık duvaklı, telli.
Kalb değil, çırpmıyor sanki göğsünde bir kuş..
Rüyasında görmüştü kendini gelin olmuş:
Rüyasında Feridin buseleriyle yandı,
Baygın bir saadetle sabahleyin uyandı.

— Daha var —

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 5 —

Bunlar ne çeşit kadınlardı?.. O kadar korkunç küfürleri ve bu derece açık sözleri nereden öğrenmişlerdi?.. Rezzan için bunu halletmeğe imkân yoktu. Fanî Fan evde olduğu zaman telefonda bu kadınlarla aynı dilden konuşuyordu.

Rezzan bir kere, Fanî Fanı telefonda konuşurken salonda bulunmak gafletini göstermişti. Fakat daha ikinci cümlede konuşma o derece dekolte bir hale gelmişti ki, genç kadın hayretler içinde ve kıpkırmızı kesilmiş olduğu halde kendisini dışarı atmağa mecbur oldu...

Fanî Fanın köşkteki hali Rezzan için hakiki bir gaile olmutu. Lâkin genç kadın vaziyeti idare ediyordu. Dış kapının dış mandalı vaziyetinde bile bulunsa, kocasının gayet uzaktan akrabası olan bu delikanlıyı korumak, hattâ mümkünse onu ıslah bile etmek isterdi.

Lâkin müthiş bir hâdise Rezzanı başka türlü harekete mecbur etti.

Vaka şöyle oldu:

Kocasını uyuttuktan sonra Rezzan köşkün bahçe tarafındaki odasına çekilmişti. Sıcaktan açık pencerelerdeki tül perdeler titremiyordu bile.. Gündüz de yattığı için Rezzanın uykusu yoktu. Hele bu sıcak onu büsbütün bunaltmıştı. Açık pencere önündeki divana yüzü koyun uzanıp kitabını okuyordu. Gece iyice ilerlemişti. Vakit geçtikçe ortalık sessizleşiyor ve civar köşklerde çalan saatler bile işitiliyordu. Çok okudu...

Gece yarısını geçmişti. Artık yatmak lâzım geldiğini anlayan Rezzan kalktı. Açık pencerenin arkasında, yazlara mahsus rütubetli gece kokusunu ciğerlerine çekti. Bu kokuyu çok severdi.

Sokaklar bom boştu. Ve gecenin sessizliği içinde kimsesiz yollar, alabildiğine uzanıp gidiyordu.

«Adeta tiryakisi oldum!» diye mırıldanarak bir sigara yaktı. Bundan bir kaç nefes çektikten sonra attı. Yakmadan önce şöyle buz gibi bir su içmek istiyordu. Lâkin surahisindeki su ısınmıştı. Aşağı inip buz dolabından, kendi eliyle bir su içmeğe karar verdi. Gece yarısından çok sonra, kimseyi uyandırmak istemiyordu.

Aşağıya indi.

Genç kızlığında yaptığı gibi büyük bir maşrapa ile ve etrafından akıta akıta buzlu suyu içti. Hattâ dekoltesinden içeri giren bir buz gibi damla, serin bir iz bırakarak göğsünden aşağıya kaymıştı.

Adeta ferahladı. Soğuk su onu kendisine getirmişti. Artık uyuyabilirdi. Fakat birdenbire aklına hafif tertip bir çılgınlık geldi.. Köşkün deniz tarafı alabildiğine plâjdı. Dışarıda nefis bir mehtap da vardı. Sular uyumuş ve deniz âdeta parlak bir zeytinyağı sathı gibi dümdüz, tamamiyle pürüzsüz bir hale gelmişti. Rezzan bu boğucu gecede niçin bir deniz banyosu yapmadığını kendikendine düşünüyordu?..

Son aylar içindeki pek hareketsiz hayatı ona birdenbire karar vermek ve istediğini ne bahasına olursa olsun yapmak huyunu vermişti.

Bu sefer de öyle oldu. Hemen odasına koşup mayosunu aldı. Bir de tüylü bornuz... Plâj hususî idi. Korkacak birşey yoktu. İçeride soyunup mayosunun üzerine bornuzu giydi. Bahçeden geçti.

Gece şıkır şıkır!..

Ve bornozunu kıyıda bırakıp yaldızdan denizin içine atıldı. Aman ne güzel şey!.. Ne inanılmaz serinlik... Tuzlu su kokusu!.. Rezzan zevkinden bayılacak gibi oluyordu. Vücudünün her santimi ayrı ayrı haz duyuyordu.

Epeyi yüzdükten sonra çıktı. Mehtap ışığında, vücudünde elmaslaşan damlalarla bornozunu aldı. Giyindi. Köşke doğru ilerledi. Lâkin arka bahçeden ön bahçeye geçince birdenbire korku içinde duraladı. Zira önünde bir erkek gölgesi vardı.

Rezzan pek korkak bir kadın değildi. Lâkin gecenin bu son derecede ilerlemiş saatinde, hattâ biraz sonra başlayacak olan yaz sabahına pek az kalmışken, bu vaziyette, ıslak saçları, nemli vücudü ile uçsuz bucaksız bir bahçede bir erkekle karşılaşmak!..

Gölge de arkasındaki gürültüyü işitmiş ve durmuştu.

Rezzan kendi kalb vuruşlarını işitiyor gibi idi.

Gecenin bu vaktinde yaptığı şu çılgınlıkla nekadar pişmandı. Birdenbire göğsünde bir ürperme oldu. Islak saçlarından süzülüp göğsüne kayan bir damla, soğuk ve yabancı bir el gibi onu korkutmuştu. Karanlıktaki bu adam kimdi?

Gölge birdenbire yine yürümeğe başladı Rezzan derin bir nefes aldı. Bu mutlaka Fanî Fan olacaktı.

Gölge taflanların bulunduğu köşeden kıvrılıp kayboldu. Rezzan gayet ağır ilerliyordu. İsterse hırsız bile olsa, hattâ bir şey çalmağa kalksa da onunla böyle yarı çıplak ve ıslak bir vücutle, ıslak saçlarla karşılaşmak istemiyordu.

Nihayet köşkün kapısına giden iki tarafı taflanlı yola saptı. ve kapının önüne doğru - bornozunun önünü tamamiyle açan bir hızla - koşmağa başladı.

Lâkin birdenbire dehşetle ürperdi. Deminki iri gölge ile burun buruna gelmişti.

Ve onu tanımıştı. Tahmin ettiği gibi bu Ahmet Fanî Fandan başka kimse değildi.

Erkek yalpalayan adımlarla yürüyordu. Lâkin bu derece sarhoş olmasına rağmen Rezzanı gayet iyi tanımıştı:

— Vay Rezzancığım!.. diye mırıldandı.

Ve sonra sakızlaşan kelimelerle:

— Hem de böyle yarı çıplak ve gecenin bu saatinde nereden dönüş böyle?.

Rezzan bütün soğukkanlılığını takınarak sert sert cevap verdi:

— Banyo yaptım!. dönüyorum. Maşallah siz de sabaha karşı sallana sallana teşrif öyle mi?..

Ona bu suretle çıkışarak evin kadını ve hâkimi otoritesini takınmak istiyordu. Lâkin sarhoş genç bunu tamamiyle başka bir tarafından yakaladı:

— Vay... Yoksa beni kıskanıyor musun?.. Emret, bazı geceler de erkencecik geleyim ve yatayım!..

Rezzan ne söyliyeceğini şaşırmıştı. Susuyordu. Bir an evvel kapıya koşmak, köşke girmek, merdivenleri uçarak çıkmak ve çıplak vücudiyle yatağına atılmak istiyordu. Heyulâ gibi duran, karanlık ve uykudaki ev de onu ürkütüyordu.

Hızla iki adım atmak istedi. Fakat dehşetli sendeledi, düşecekti. Sarhoş olmasına rağmen Ahmet Fanî onu tuttu. Rezzanın önü artık tamamiyle açılmıştı.

Ahmet Fanî:

— Bu ne telâş Rezzancığım!.. Bu ne telâş!. Gecenin bu saatinde, denizde, mehtabın altında kimlerle randevun vardı söyle...

Artık bunları Rezzanın işitmemesine imkân yoktu. Kendini tutamadı:

— Nasıl lâkırdı bunlar? dedi.

Ahmet Fanî gittikçe yayvanlaşan sesle cevap verdi:

— Güzelim... O büyük baban yerinde, inmeli ve çirkin adamla doğru dürüst yaşayacağını kime inandırabilirsin?

Bu sözler Rezzanı o kadar şaşırtmıştı, ki genç adamın bir kolunu beline dolayıp kendisini çektiğini evvelâ farketmedi. Lâkin Fanî Fanın dudaklarını, ıslak bir sünger halinde kendi dudakları üzerinde hissedince silkindi. Erkek çok kuvvetli idi. Islak vücut ağa isyan eden güzel bir balık halinde kollarında çırpınıyordu. Nihayet Rezzan onu göğsünden iterek kurtuldu. Çıplak kolunu gerdi gerdi. Havada yarım bir daire çizen bu kolun ucundaki mini mini el, Fanî Fanın terli yanağında şiddetle şakladı... Hakikaten müthiş bir tokat!..

Rezzan nefretle haykırdı:

— Rezil... Pis yılan!.

Kapıdan içeriye girdi. Uyuyanların uyanması ihtimalini hiç düşünmiyerek merdivenleri gürültü ile koşa koşa çıktı.

Yatağının üzerine çıplak vücudiyle kapandı, sinirleri bozulmuştu. Hâlâ ıslak omuzlar, sarsıla sarsıla hıçkırmağa başladı.

Ağla «Çirkin adamın karısı» ağla!.. Herkes senin nadide elmaslarına ve göz kamaştırıcı servetine, sayısız tuvaletlerine gıpta ederken sen böyle daha nelerle karşılaşacaksın...

★

Ertesi cabah yakası kapalı dar ve siyah saten elbisesi içinde büsbütün sararmış görünen yüzü ile aşağıya kocasının yanına indiği zaman hayretle duraladı. Ahmet Fanî Fan şaşılacak kadar derin bir şefkat içinde kocasının omuzlarını oğmakta idi.

Rezzanı görünce:

— Bonjur yenge!.. Diye eğildi. Genç kadın o kadar şaşırmıştı, ki nefes almadan, onun yüzüne bakıyordu.

Ahmet Fanî Fan:

— Ferhat ağabeyimin tamam 7 poz resmini çektim. Biri zannederim çok güzel oldu. Onu büyütüp odama asacağım.. İyi olup ağaya kalktığı gün bu kara günlere bakıp alay etmesi için...

Bundan sonra Fanî Fan:

— Ah benim Ferhat ağabeyciğim... Canım!.. diyerek onu iki yanağından öpünce Rezzanın içinden bu adamı tokatlamak değil, tekmelemek arzusu uyandı.

Ahmet Faniye:

— Bizi biraz yalnız bırakır mısınız?. dedi.

Bunu söylerken yüzünde öyle iğrenen hatlar vardı ki Ahmet Fanî ürperdi. Hasta hayretli ve sevgi dolu bakışlarını karısının üstüne dikti. Ahmet Fanî Fan gözleri ile Rezzanı kamçılayarak dışarı çıktı.

Ferhad sordu:

— Devam edecek —

BAHÇE

Mecmuamızda şiirlerini ve manzum romanlarını derin bir zevkle okuduğunuz zeki ve ince şairimiz Necdet Rüştü Efenin bu isimde yeni bir eseri basılmaktadır. Umumiyetle mizah üstadı olarak tanınmış olan değerli sanatkârın his ve aşk şiirlerinin de aynı kudrette, hattâ daha yüksek olduğunu göreceksiniz.

«Bahçe» de içli, coşkun, rind, derin düşünüşlü bir ruhun bazı haykıran, bazı inleyen, bazı felsefe yapan güzel akislerini bulacaksınız.

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde aşk romanını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Yazan:
Pearl S. Buck

•

Çeviren:
Adnan Tahir

Bütün kitapçılarda ve bayilerimizde bulunur.
Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz.

Bahçekapı Salih Necati

KİM GENÇ
Görünmek istiyor?

Genç Hayvanların cild hüceyrelerinden ıstihraç ve "Biocel" tabir edilen yeni kıymetli ve cildi ihya eden hülâsa; meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilmiş ve şimdi penbe renkteki Tokalon kremi terkibine karıştırılmıştır. Bunu her akşam kullanınız, sız uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah daha genç uyanınız Gündüzler için (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Cildinizi beyazlatup kadife gibi yumuşatır. Bu basit tarzı tedavi sayesinde her kadın 10 sene kadar gençleşebilir.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÖM SOLİD
MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

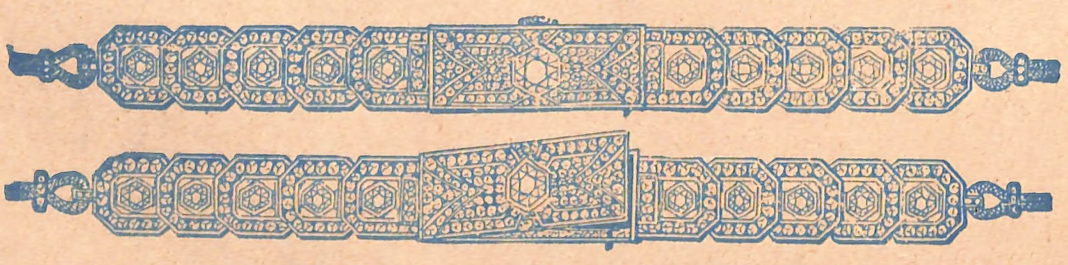

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki **SİNGER** markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

ECNEBİ KADIN KOMŞULARİLE SAND AL GEZİNTİSİNE ÇIKAN HANIMLAR..

— İktibas hakkı mahfuzdur —

— Kardeş matmazele söyle burada böyle denize girilmez.. Görürlerse mahvoluruz... Vallahi ailece Şam'a kadar sürerler hepimizi!...
— Söyledim; ben ecnebiyim.. bana kim karışır.. Biz Avru pada açıkta denize gireriz, diyor.
— Vallahi şaştım kaldım... Biperva soyunuyor.. ne cesaret ? Bir külhanbeyi görsün de bak!..
— Avrupada öyle imiş.. kimse kimseye bakmazmış!..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI
RADYOKARBON
TABLETLERİ
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası